

Скарбничка

ГІРКЕ МОРОЗИВО

Михайло Конончук

– Петрику, куди це ти біжиш?
 – По морозиво, – підкидаючи на долоні монету, похвалився хлопчик.
 – Я теж з'їла б... – зітхнула Оленка. – Та не маю зараз грошей...
 – Ходімо, дам половинку, – запропонував Петрик. – Тільки потім віддаєш ціле. Згода?
 Оленка здивовано подивилася на Петрика. Ну й жадібний! Проте промовчала.
 А ось і черга за морозивом.
 – Постривай, Петрику! – дівчинка показала на дідуса, який штурхав ціпком по землі, наче щось шукав.
 – Дідуню, ви щось загубили? – запитала Оленка.
 – Ой, дітоньки, старість не радість. Попішав ось по ліки, та спіткнувся і розгубив гроші. А окуляри вдома забув. Тепер придивляюся, а в очах усе мерехтить і розпливається.
 – Ми вам допоможемо, – промовила дівчинка і кинулася з Петриком збирати монети.
 – Ну, от і все. Тримайте, – передаючи гроші старому, промовив хлопчик.
 – От спасибі, мої голуб'ята! – дідусь усміхнувся й рушив у бік аптеки, а діти – мерщій за морозивом.
 – Дві порції дайте, – задихавшись від бігу, попросив Петрик.
 – Як дві? – здивувалася Оленка. – У тебе ж грошей було тільки на одну.
 – Т-с-с-с! – Петрик приклав пальця до вуст і озирнувся. – Коли ми збирали

монети, я на одну наступив. Однаково дід недобачає, а нам зате обом по морозиву буде.

– Постривай. Я щось не розумію...
 – Ой! Ну яка ти чудна! Ти ж хотіла морозива? Хотіла. Тож бери і їж. І віддавати не будеш.

– А якщо дідусеві на ліки не вистачить? Ти подумав?

– Хе! Велике діло – якась монета. А якби не ми, він би ще й досі гроші збирав.

– Який сором! Я не хочу такого морозива. Це... це гірке морозиво! – вигукнула дівчинка, а потім додала: – Тітонько, дайте нам тільки одну порцію.

– Морочите голову: одну-дві, дайте-віддайте, – пробурчала жінка, віддаючи монету.

Оленка тільки цього й чекала. Схопила гроші й чимдуж побігла до аптеки.

– От дивна, – знизав плечима Петрик. – А казала, що морозиво хоче.

Друзі, а як би вчинили ви?

НЕ ОБМАНЬВАЙ 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

ЗНАЕМ ЛИ МЫ ДОРОГУ? 5

БУТЕРБРОД «СОВА» 7

ВЕСЕЛИЙ ENGLISH 9

МАЛЮК ДИКОБРАЗА 11

Господь, я дякую

Господь, я дякую Тобі за сонечко і вітер,
 За неба ніжного блакить, за дощик і за квіти.
 І за росинки у траві, й за веселкову браму,
 За барви радісно-живі у небесах над нами.
 Господь, я дякую: Ти є! З Тобою добре жити.
 Усе, що маю, Ти даєш і вчиш мене любити!
 Я дякую за глибину річок і за моря бездонні...
 З Тобою не потону я, бо я в Твоїх долонях!

Галина Левицька

ПОШТОВХ

3

6

ДОБРОМ ЗА ДОБРО

ЛАСТІВКА І БОГОМОЛ

10

Олександр Копиленко

ПОКИНУТЕ
ГНІЗДО

Скільки з'явилося нових квітів! Лишень відцвіли проліски, а вже розквітли фіалки та конвалії.

Зібралися друзі на прогулянку. Василь запропонував:

– Ходімо в ліс, квітів нарвемо.

Микола й собі:

– Уже в лісі добре, я вчора навіть ящірку там бачив. Проте до лісу я все одно не піду.

– Чому? – запитали діти.

– Тому що Василь знає, де гніздо кропив'янки, і не хоче нікому показувати.

Закортіло дітям подивитися на гніздо. Почали просити, щоб Василь показав пташину хатку:

– Ми тільки одним оком глянемо і не будемо нічого чіпати. Подивимось – і назад.

– Не можна знищувати гнізд пташок, бо вони – наші друзі, – відповів Василь. — Я до гнізда тільки інколи піду, здалека погляну, як мати-пташка на яєчках сидить. Батько біля неї співає. А потім вона полетить поїсти на годинку, а він сидить на гнізді, щоб яєчка не заохолонули. Скоро виведуться пташенята, і я ходитиму на них дивитися.

– Покажи й нам, – просили Василеві товариші.

– Я дам тобі запустити свого повітряного змія, – запропонував Яшко.

– А я подарую тобі цю пружину, – сказала Галя.

– А я подарую тобі заліза, майструватимемо іграшкові автомобілі! – промовив Миколка.

Скільки цікавих речей пропонують Василькові! Поміркувавши, хлопчик сказав:

– Ну, добре. Тільки подивимось – і назад. Згодні?

– Звісно!

Прийшли діти до рівчака, зарослого низькими кущами. Василь пригнувся і показав дітям один кущик, але ніхто нічого не помітив. Пташки-бо вміють добре ховати свої гніздечка. Аж ось із кущика вилетіла пташка, і тоді побачили діти маленьке гніздечко, сховане в густому листі. Друзі підійшли ближче. У гнізді лежало п'ять блакитно-сірих яєчок.

– Ой, які вони маленькі й гарненькі! – вигукнула Галя, простягнувши руку.

Не встиг Василько заперечити, як Галя вже опустила палець у гніздо. За нею й Миколка обережно витягнув яєчко й розглядав у руці. Воно було тепле, ніжне і майже прозоре. Навколо них літали дві пташки і тривожно пищали. Тому діти, надивившись на гніздо, пішли собі геть.

Минуло кілька днів. Діти потай одне від одного ходили до гнізда кропив'янки й турбували пташок. Боялися пташки, що виведуться пташенята, а Василеві друзі заберуть їх. Отож кропив'янки покинули своє гніздо й полетіли в інше місце, де їх не знайдуть діти.

Прийшов одного разу Василь до гнізда, а пташок немає. Доторкнувся до яєчок, а вони холодні. Дуже шкода йому стало пташок. Тепер більше ніколи не буде він набридати пташкам і нікому не показуватиме гнізд за жодну нагороду.

НЕ ОБМАНЬВАЙ

(притча)

Сын гордился, что отец послал его одного на ярмарку продавать соломенные шляпы. Юноша погрузил шляпы в повозку и тронулся в путь. У развилки двух дорог молодой крестьянин остановился передохнуть. Только он вскипятил чай, как послышался цокот копыт. К юноше подъехала повозка, тоже груженная соломенными шляпами.

– Эй, парень, по какой дороге мы быстрее доедем до ярмарки? – спросил крестьянин с повозки.

– Отдохните немного, – предложил юноша, расстроенный тем, что у него появился конкурент.

Крестьянин отказался, и тогда юноша показал рукой на правую дорогу, что шла через поле. Он слукавил, эта дорога была в три раза длиннее лесной дороги.

«Все равно раньше меня не успеете», – пробормотал юноша.

Отдохнув немного, он поехал по лесной дороге. Юноша почти доехал до ярмарки, как вдруг его лошадь остановилась. Юноша глазам своим не поверил, когда увидел, что на дороге лежит огромный дуб. Обехать дерево было невозможно, пришлось поворачивать назад, а потом ехать на ярмарку длинной дорогой.

Вернувшись домой, сын рассказал обо всем отцу:

– Я продал мало шляп, потому что поздно приехал на ярмарку. Дерево загрозило дорогу. К тому же на ярмарке был другой торговец шляпами. Я его обхитрил и послал по длинной дороге, но он все равно приехал раньше меня.

– Если бы ты показал крестьянину правильную дорогу, он бы предупредил тебя о дереве, – сказал отец. – Запомни, сынок: обманывая людей, обманываешься сам.

СКІЛЬКИ ТВАРИН ТИ БАЧИШ
НА МАЛЮНКУ?

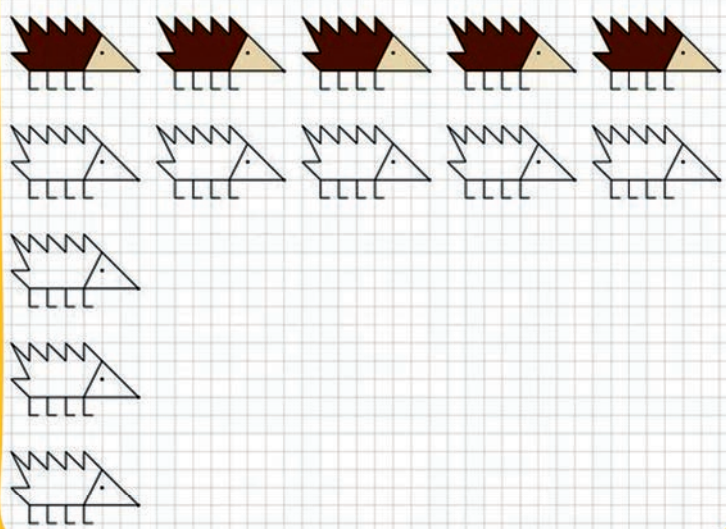
ПОЛІЧИ.

Подолай лабіринт.

ВІДТВОРИ МАЛЮНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

ВИЗНАЧ ПОГОДУ ЗА ХМАРАМИ.

ДОПОВНИ МАЛЮНОК, ВІДТВОРИВШИ НЕОБХІДНІ ФРАГМЕНТИ.

ПОШТОВХ

Інна Сосяк

Руслан та Богдан – рідні брати. Проте, як часто буває, у хлопців зовсім різні характери і погляди на життя. Нещодавно до них у гості на кілька днів приїхав дядечко Назар. Усі були дуже раді його бачити, адже він живе в Канаді, тож спілкуються з ним лише в Скайпі. Дядечко привіз багато подарунків і смаколиків. Руслан отримав великий сріблястий літак із радіокеруванням, а Богдан – такого ж розміру, але червоний блискучий вертоліт, теж із радіокеруванням.

– Ой, який я вдячний Вам, дядечку! Це найкращий подарунок у моєму житті! – радісно кинувся Руслан обіймати дядька Назара.

– Дякую, – стримано сказав Богдан. – Але мені не подобається колір. От якби він був чорний або військових кольорів...

Дядечко Назар зніяковів і хотів щось відповісти, але мама швидко підхопилася та запросила всіх до столу. За обідом усі із задоволенням куштували та хвалили вишукані страви, і лише Богдан був незадоволений: «Мені поставили твердий стілець. Це не моя ложка, я хочу їсти своєю. Я не хочу салат, бо там цибуля. Навіщо ти кладеш мені грінки? Я сам можу взяти». А потім замість «дякую» всі почули: «У мене вже живіт болить від цієї їжі».

Після обіду дядечко запропонував племінникам піти до контактного зоопарку.

– Супер! Я чув, що там не лише можна подивитися на тварин, а й погодувати їх і погладити! А ще сфотографуватися! – захоплено вигукнув Руслан.

– Знову дивитися на крокодилів і жирафів? Краще в цирк піти або хоча б до аквапарку, – скривився Богдан, не розуміючи, що в такому зоопарку немає ані крокодилів, ані жирафів, а лише ті тварини, які не бояться холодної зими.

Дядечко Назар подивився на Богдана, намагаючись зрозуміти хлопця. У зоопарку справді

було цікаво. Можна було заходити до тварин у вольєри, годувати з рук і навіть гратися з ними. Спочатку Богдан навіть припинив скаржитися, але потім знову висловив незадоволення:

– Мені жарко. Коли ми вже купимо морозиво? У мене ноги болять. Я хочу їсти!

Дорогою додому в машині дядечко Назар і Руслан продовжували ділитися враженнями від побаченого, а Богдан наспулено сидів. Він образився на дядька Назара, адже той не дозволив йому їсти морозиво, зауваживши, що в Богдана після обіду болів живіт. І дядечко, і батьки були засмучені такою поведінкою хлопця.

Наступного дня дядечко Назар запропонував поїхати в село відвідати родичів.

– Я не хочу туди їхати. Там злий собака, він хотів мене покусати минулого разу! – висловив протест Богдан.

Цього разу дядечко Назар серйозно подивився на племінника і сказав те, що змусило хлопця замислитися:

– Я знаю, що ти скажеш, коли Господь прийде, щоб узяти тих, хто Його любить, у Своє Царство: «Я сьогодні не хочу летіти, я стомився, дайте мені м'яке крісло, і морозиво, і мою ложку. Знову дивитися на ці зорі та планети?»

Усі замовкли, чекаючи реакції Богдана. Хлопець знову хотів щось буркнути у відповідь, але вчасно зупинився. Він зрозумів, що може назавжди залишитися без рідних людей і Бога. Тоді дядечко Назар обійняв Богдана й лагідно промовив слова, які спонукали хлопця до великих змін у житті:

– Господь нам каже: «Завжди радійте! Подяку складайте за все, бо така Божа воля про вас...» Кожен має зробити вибір – чинити, як радить нам Бог, чи ні.

СПАСЕННИЙ МОРСКОЙ ЧЕРЕПАХОЙ

Джеймс и Присцилла Такер

Корейський моряк упав за борт корабля у берегов Нікарагуа. Никто на борту не заметил случившегося, не услышал криков о помощи из-за шума работающего двигателя. Пятнадцать часов спустя шведский корабль «Цитадель» проплывал в том же месте, и вдруг один из членов экипажа заметил нечто похожее на голову человека в океане. Он позвал остальных. Сначала они не могли поверить своим глазам. Затем на поверхности воды появились шея и плечи человека. Подплыв ближе, моряки вытащили человека из воды.

Рассказ корейского моряка поразил всех. Он рассказал, что вскоре после того, как он упал за борт, рядом проплывала большая морская черепаха. Он забрался ей на спину и держался за ее панцирь в течение пятнадцати часов.

Вес взрослой морской черепахи может достигать 400 кг, хотя большинство из них весит от 130 до 180 килограмм.

Они обитают в морях и океанах. Самки черепах обладают

способностью безошибочно пересекать бесконечные просторы океана, чтобы вернуться на крошечные острова, где они когда-то родились. Там в песке они откладывают яйца и возвращаются в море, чтобы проплыть тысячи километров, прежде чем вернуться на тот же остров в следующем году. Они прекрасно плавают и под водой, и над водой. К счастью, черепаха, которая спасла корейского моряка, все время, пока он держался за ее спину, находилась на поверхности воды.

Этот случай так же удивителен, как и история с Ионой и огромной рыбой (Библия, книга Ионы). Бог хранит каждого из своих детей удивительным образом. Думая об этом, будем благодарны Ему.

ВЕСЕЛАЯ ФЕРМА

1 ЗАДАНИЕ

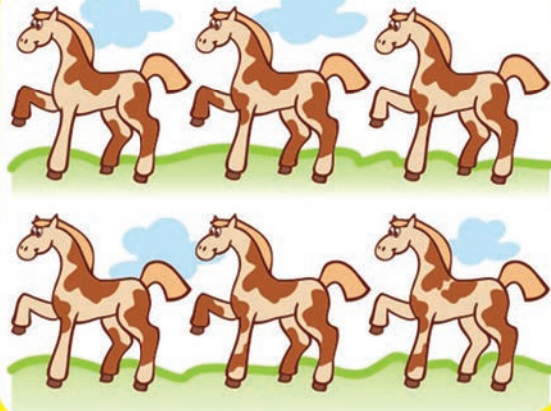
Родина современных кур — Азия. Куры откладывают яйца только при свете. Они обычно сами съедают поврежденные яйца. Куры высидывают все яйца, и свои, и чужие, не делая между ними различий. Свежие куриные яйца тонут в воде, несвежие — плавают на поверхности.

У одной курочки яйцо укатилось. Отгадай, у какой. Сколько цыплят спряталось на солнечной лужайке?

3 ЗАДАНИЕ

Индикатором возраста лошади являются ее зубы. Лошади способны различать эмоции в человеческом голосе. Некоторые лошади способны научиться открывать двери другим лошадям и выпускать их на волю. Эти животные любят успокаивающую или воодушевляющую инструментальную музыку, но раздражаются от громкого рока.

Найди пару лошадок с одинаковыми пятнышками.

5 ЗАДАНИЕ

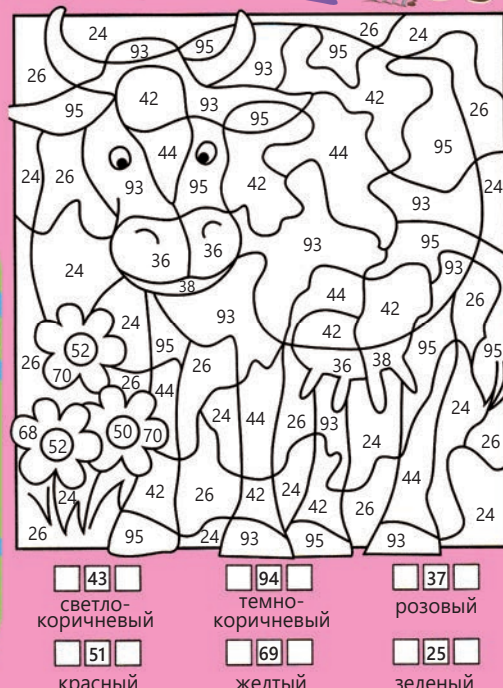
Реши кроссворд и найди 4 отличия на картинке.

У коров есть свои близкие друзья, нежность к которым выражается в ласковом вылизывании друг друга. Коровы умеют плакать. За свою жизнь корова дает около 200 тыс. стаканов молока. Зоологам удалось насчитать в коровьем мычании 11 различных «мелодий».

2 ЗАДАНИЕ

Помоги бычку по досточкам добраться до цветущего луга. Раскрась рисунок: впиши в клеточки соседей каждого из чисел. Раскрась фрагменты картинки с числами-соседами в соответствующие цвета. Фрагменты без чисел пусть останутся белыми.

Сделай овечку своими руками.

4 ЗАДАНИЕ

Тебе понадобятся:

- ватные палочки;
- ножницы;
- лист плотного картона;
- пара прищепок;
- клей;
- маркер;
- кусочек тонкой ленточки.

1. Для начала нарисуем на картоне два овала. Большой станет туловищем овечки, а маленький — головой. Вырезаем шаблоны.

2. У каждой ватной палочки необходимо обрезать все ватные головки, немного захватывая саму палочку на 5-7 мм.

3. Теперь нужно аккуратно приклеить по кругу «шерсть». Если накладывать головки от ватных палочек слоями, то овечка получится объемнее.

4. Нарисуем на мордочке глазки, нос и рот.

5. С помощью палочек оформляем на голове челку и ушки, после чего соединяем голову с туловищем.

6. На челку приклеиваем бантик, затем крепим прищепки. Они могут послужить оригинальным держателем для записок и напоминаний. **Готово!**

Овцы — одни из очень немногих, у кого прямоугольные зрачки. Одна стрижка взрослой овцы способна дать до 10 кг шерсти. У этих созданий нередко рождаются близнецы. Новорожденные ягнята узнают свою мать по голосу.

Ольга Бокова

До лета оставалось меньше месяца. Пора бы подумать и о том, где его провести!

— Куда поедет в отпуск, ребята? — весело спросил отец свою домашнюю команду, состоящую из трех сыновей и одной дочери. Дети знали, что папе можно доверить выбор места для отдыха, так как каждое лето он заботился о том, чтобы их с мамой отпуск и каникулы детей принесли как можно больше пользы и радости! И хотя младший Антошка еще не ходил в школу, но уже хорошо знал, что такое летние каникулы.

— Папа, я по твоим глазам вижу, что ты уже придумал что-то интересное для нас, — выразила общее мнение Света.

Папа загадочно улыбнулся в ответ:

— А не погостить ли нам в этом году у дедушки в деревне? Там прекрасная природа: речка, луг, лес рядом. Только с одним условием — добираться туда мы будем пешком.

— Пешком? Так далеко?! — не поверил своим ушам Антошка. Света даже в ладоши захлопала. Старшие братья тоже были довольны, ведь они еще ни разу не совершали такого похода — к дедушке в деревню.

В то время как Дима, Кирюша и Света восторженно обсуждали папину идею, их младший брат, чем-то озабоченный, подошел к отцу с вопросом:

— Папа, а знаем ли мы дорогу? Ведь нам никогда не приходилось добираться к дедушке пешком. Это же так далеко! Помнишь, мы ехали сначала на автобусе, потом на электричке, потом еще на одном автобусе? Ведь мы можем заблудиться! А где мы будем кушать и спать?

Папа обнял Антошку, заглянул в его встревоженные глазки и ласково ответил:

— Не волнуйся, сынок, мы не заблудимся. Я уже все хорошо продумал и обо всем позаботился: и о питании, и о ночлеге. К тому же мы с мамой будем с вами, и я думаю, что путь будет интересным и не таким утомительным для нас всех.

Интересно, что наш Небесный Отец также желает подарить нам прекрасный отпуск в Своих Небесных обителях. Этот отпуск будет длиться тысячу лет! Представляете? А потом мы будем жить всю вечность на Новой Земле.

«Но как же это может произойти?» — спросите вы. Знаете, ребята, это действительно реально, потому что наш Небесный Отец подарил нам замечательного Проводника — Иисуса. Если мы подружimsя с Ним, будем доверять Ему, то Он обязательно приведет нас в Небесный дом. А чтобы хорошо понимать Бога и не заблудиться на дороге жизни, нужно читать Библию.

Знайди відповідну тень кожного намету.

ДОПОМОЖИ
ПЕТРИКУ
ЗНАЙТИ
НЕОБХІДНІ
РЕЧІ.

РЕБУСИ.

ПІНА	ІНА	І (I = Y)
СК	ЕЦЬ	ЕЦЬ
С МИ	ТО	ТО
А (A = И)	І (I = I)	І (I = I)
П (P = O3)	І (I = I)	І (I = I)
Д (D = Ч)	І (I = I)	І (I = I)

КАК ПРОВОДЯТ КАНИКУЛЫ ШКОЛЬНИКИ ИЗ РАЗНЫХ СТРАН МИРА

ЯПОНИЯ

Официальный День знаний в этой стране — 1 апреля. Интересно, что маленькие японцы обучаются в классах, состав которых постоянно меняется. И это неплохо: ребята, у которых не складываются отношения с одноклассниками, могут перейти в другую группу. Многие дети на каникулах занимаются выполнением заданий от учителей или учатся рисовать и писать иероглифы.

ФРАНЦИЯ

Всего за время учебного года ребята отдыхают 5 раз — это не учитывая общенациональные праздники. Французские мамы стремятся к тому, чтобы их дети учились как можно лучше, а потому на каникулах большинству ребят приходится устранять имеющиеся пробелы в знаниях.

ИСПАНИЯ

В большинстве испанских школ каникулы начинаются 20-23 июня, а новый учебный год — примерно в середине сентября. Так что летний отдых у маленьких испанцев несколько короче, чем у нас. Чаще всего дети проводят время в компании дедушек и бабушек, поскольку родители заняты на работе. В Испании распространены своеобразные летние лагеря — «кампаменты», расположенные обычно в живописных горных районах или на морском побережье. Во многих из них школьников обучают национальному пению и иностранному языку.

АВСТРАЛИЯ

Поскольку Австралия и Украина расположены в разных полушариях, то в пору, когда украинские школьники наслаждаются долгими летними каникулами, маленькие австралийцы довольствуются короткими зимними каникулами. И наоборот.

Летний отдых у австралийцев длится чуть более 1 месяца. В это время ребята участвуют в разных фестивалях и спортивных мероприятиях.

На галявині лісу росла Ромашка, сама-самісінька. Недалеко росли дзвіночки, кульбабки та багато різних квітів. Та лише Ромашка – одна. І було їй дуже сумно, ні з ким поговорити. Дзвіночки передзвонюються між собою, кульбабки зайняті своїми парашутиками-насінінками. А до Ромашки всім байдуже.

Та одного дня все змінилося. Якось під вечір почула Ромашка, що хтось тихенько плаче. Озирнулася довкола і побачила маленьку Мурашку.

– Гей, малече, ти чого плачеш?

– Як не плакати, коли ніжка дуже болить, – відповіла Мураха.

– А що сталося з твоєю нішкою? – стривожено запитала Ромашка, бо була дуже добра й завжди всіх жаліла.

– Я її подряпала і тепер йти не можу. Бачу, хмара насувається, дощ буде, а додому мені далеко, – сказала Мурашка і знову заплакала.

Справді потемніло, загриміло, пішов густий дощ.

– Ховайся, – вигукнула Ромашка й низенько нахилила свою голівку, утворивши затишну білу парасольку для Мурашки.

– Ой, дякую тобі, Ромашко, що заховала мене від дощу. А чим я тобі віддячу?

– А ти поговори зі мною трішки, бо дуже мені самотньо тут.

Розмовляли вони, аж поки дощик не закінчився. Мураха розповідала, де бувала, що бачила, а Ромашка уважно слухала й раділа, що знайшла собі подружку.

Коли дощик перестав крапати, Ромашка підвела голову до сонечка, що з'явилося між хмарками, аби просушити свої пелюсточки. А Мурашка зібралася йти додому.

– Куди ж ти з хворою нішкою підеш? – зупинила її Ромашка. – Попросимо дядечка Подорожника, хай полікує. Він добрий лікар.

Дядько Подорожник, почувши про проблему Мурашки, дав краплинку свого соку, Ромашка запропонувала свою пелюсточку для перев'язки. Разом і полікували Мурасі ніжку. Тут ще й дядько Джміль повз них пролітав. Ромашка попросила його допомогти Мурашці дістатися додому. Він теж не відмовив, посадив її собі на спину та й полетів до мурашника. Ох і дякувала Мурашка новим друзям. А дядько Джміль підморгнув Мурасі та промовив:

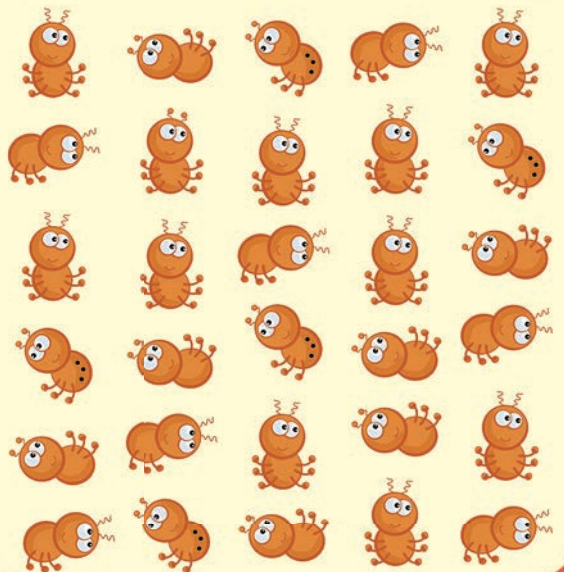
– Завжди пам'ятай: ніколи нікого в біді не залишай. Тоді завжди знайдеться хтось, що й тобі допоможе колись, – та й полетів, а Мурашка помахала йому лапкою.

Відтоді вона часто провідувала Ромашку, розповідала їй про новини в мурашнику чи лісі. Настав час Ромашці висипати достигле насіннячко, а, на бідку, вітру нема, насіння не рознесеться галявиною. Зажурилася Ромашка, ось тут і допомогла Мураха подружці. Покликала всіх своїх родичів, а вони схопили кожна по насіннячко і розбіглися в різні боки галявини, залишили там насіннячко та й пішли у своїх справах. А наша Мурашка задоволено потерла лапку об лапку і сказала:

– Наступного року ти вже будеш на галявині не сама, не сумуватимеш, – і підморгнула дядькові Джмелеві, котрий пролітав поряд. Добром за добро!

Віталія Савченко

ЗНАЙДИ ТАКИХ САМИХ МУРАШОК І ОБВЕДИ ЇХ КРУЖЕЧКОМ.

Розв'яжи приклад.

$$3 \text{ (ants)} + 3 \text{ (ants)} + 3 \text{ (ants)} = 60$$

$$3 \text{ (ants)} + 3 \text{ (ants)} + 3 \text{ (ants)} = 26$$

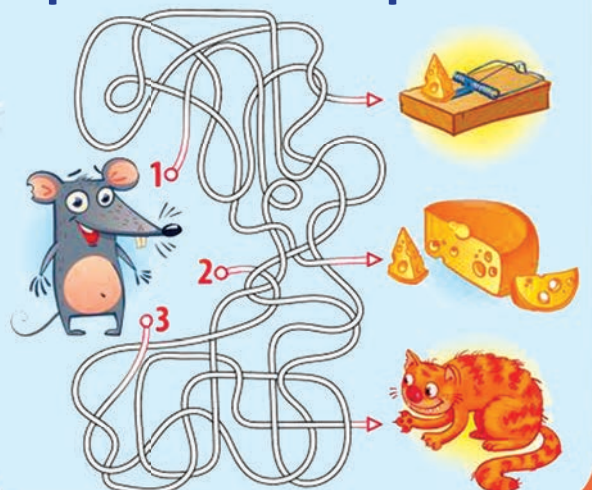
$$3 \text{ (ants)} + 3 \text{ (ants)} + 3 \text{ (ants)} = 7$$

$$3 \text{ (ants)} \times 3 \text{ (ants)} \times 3 \text{ (ants)} = ?$$

ЗНАЙДИ ЯЙЦЕ СЕРЕД РОМАШОК.

Обери для мишки правильний напрямок.

РОМАШКА

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- пластикові ложки;
- паяльник;
- кусачки;
- ножиці;
- металевий дріт;
- зелені пластикові пляшки;
- пластикові корки жовтого кольору;
- клейовий пістолет;
- свічка.

1. Кусачками від'єднуємо ручки пластикових ложок. Серцевиною майбутньої квітки стане пластиковий корок жовтого кольору.

2. У пластиковому корку за допомогою паяльника робимо прорізи для кріплення «пелюсток» ромашки. Устромляємо в прорізи заготовки. Якщо ти робитимеш велику квітку, то ложки розташуй у 2 шари в шаховому порядку.

3. Для того, щоб краще зафіксувати «пелюстки» в серцевині, заливаємо внутрішню частину корка силіконовим клеєм за допомогою клейового пістолета.

4. Відрізаємо дно і горлечко зеленої пляшки. Із частини, що залишилася, нарізаємо спіраль для обмотування стебла.

5. Вирізаємо заготовки з пластикової пляшки (чашолисток і листочки). Надаємо їм форми, оплавляючи їх над свічкою.

7. Одягаємо на стебло чашолисток. Кінець дроту закріплюємо у внутрішній бік корка (серцевини) і заливаємо силіконовим клеєм. Готово!

6. Обмотуємо дріт пластиковою стрічкою, нагріваючи над свічкою. Додаємо листочки, продовжуючи обмотувати до кінця стебла.

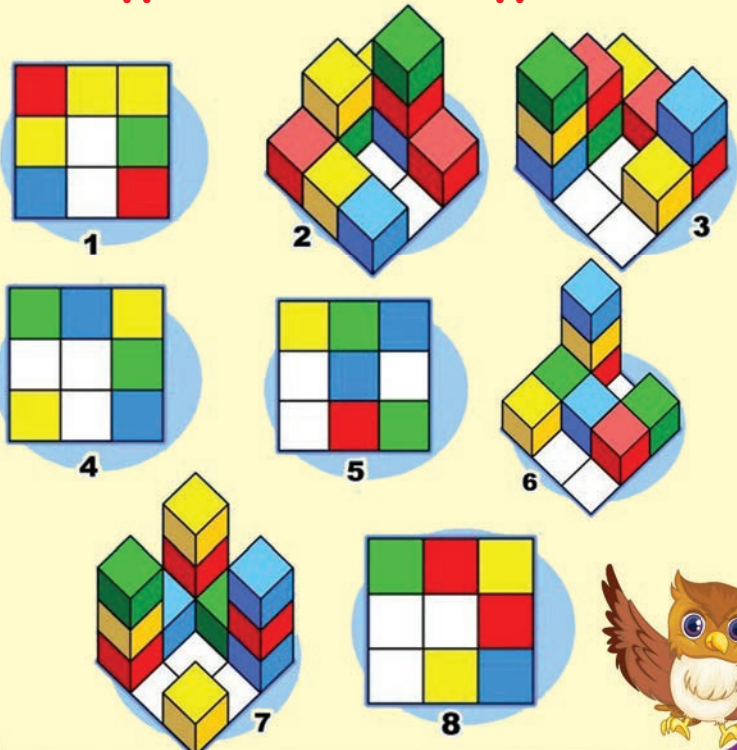
Найди все ошибки, допущенные автором рисунка. Прочитай о воскрешении девочки в Евангелии от Луки 8:40-56. Где она жила?

НАЙДИ НА РИСУНКЕ 12 ГОЛУБЕЙ.

ЗНАЙДИ ВІДПОВІДНІСТЬ МІЖ СПОРУДАМИ І ЇХНІМ ВИГЛЯДОМ ЗГОРИ.

Найди двух парашютистов из одной команды. У них должна быть одинаковая форма и парашюты.

ГОРЕ ИЛИ РАДОСТЬ?

Иисус очень добр к детям, они бесконечно дороги Ему. В те дни, когда Иисус пребывал на Земле, в Израиле жила девочка. Ей было 12 лет, и она очень сильно болела. Отца девочки звали Иаир, он возглавлял местную церковь. В те времена его называли «начальником синагоги». Иаир очень уважал Иисуса и верил, что Он может исцелять больных.

Когда его больной дочери стало совсем плохо, он немедленно пошел туда, где Иисус беседовал с народом, и попросил Его побыстрее прийти к нему домой. Иисус тут же согласился.

Тем временем мать сидела у кровати дочери и видела, что ей становилось все хуже и хуже. Она ничем не могла ей помочь. Придет ли Иисус вовремя? Почему Его так долго нет?

Прошел час. Слезы потекли по щекам матери, когда она увидела, как ее маленькая дочь вздохнула последний раз. Иисус так и не пришел! Почему?

Когда Иисус направился к дому Иаира, одна бедная женщина, страдавшая от заболевания в течение двенадцати лет, с трудом пробилась сквозь толпу. Она хотела незаметно дотронуться до края Его одежды. Прикоснувшись к Нему, женщина сразу же выздоровела. Иисус обратился к ней, и она поведала Ему свою печальную историю. Пока они разговаривали, из дома Иаира

прибежал слуга и, найдя Иаира в толпе, сообщил ему печальную весть: «Дочь твоя умерла, не утруждай Учителя».

Несчастный Иаир был сражен этим известием. Иисус сразу же заметил его горе. Он знал, что произошло. Обратившись к Иаиру, Он сказал: «Не бойся, только верь».

Придя в дом Иаира, Иисус застал там множество людей и плакальщиц, которые громко причитали.

«Что вы плачете? – спросил Иисус. – Девочка не умерла, она спит».

Услышав эти слова, многие усмехнулись, ибо знали, что девочка умерла. Но Иисус распорядился, чтобы все, кроме родителей, вышли из дома. Когда настала тишина, Он вошел в комнату, где неподвижно лежала бледная девочка. Вместе с Ним вошли опечаленные родители и трое Его учеников.

«Что Он собирается делать? – думали родители. – Что Он может сделать теперь?»

Взяв девочку за руку, Иисус сказал ей: «Девушка, тебе говорю, встань». Девочка пошевелилась и открыла глаза. Затем села, словно очнувшись от глубокого сна, и огляделась по сторонам. Родители, видя все это, «пришли в великое изумление», но, конечно, были безмерно счастливы.

«Дайте ей поесть», – сказал Иисус. Эти слова подтверждают: Иисус очень хорошо знает, что больше всего нужно мальчикам и девочкам. Он заботится о них.

БУТЕРБРОД «СОВА»

Тобі знадобляться:

- 1 скибка сірого або чорного хліба
- 1 ст. л. зернистого сиру
- 2 маслини
- зелена цибуля
- сметана
- половина вареного яйця
- солодкий червоний перець
- листя салату

1

Намасти хліб тонким шаром сметани. Виклади зернистий сир (рідину із сиру заздалегідь злий).

2

Відріж два кружечки яйця, поклади на сир, це будуть очі сови. Виклади поверх половинки маслин – це зіниці.

3

Виріж із солодкого перцю невеличкий трикутник – дзьоб сови. З листя салату зроби чубчик і крила. Зверху на салат поклади зелену цибульку. Із центральної частини другої маслини виріж кружечок, розріж його навпіл і зроби сові лапки.

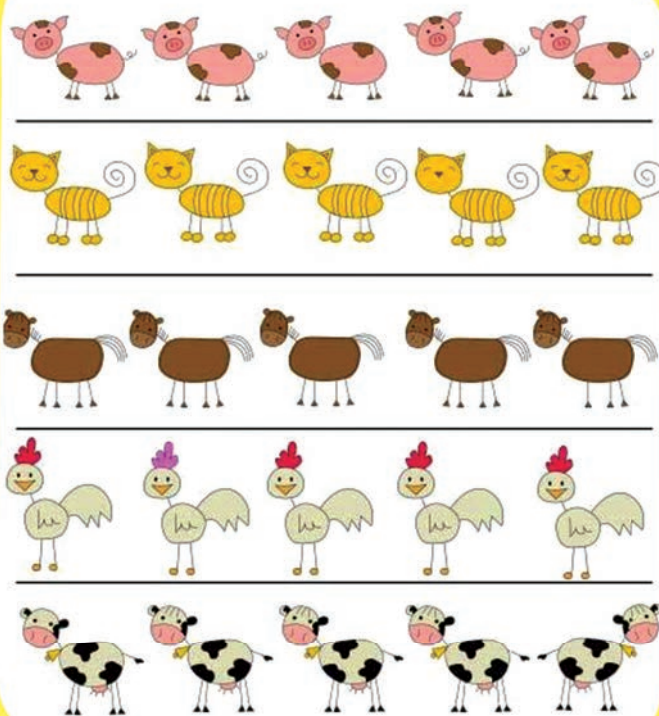
Смачного!

НАЙДИ ОДИНАКОВЫЕ ПО РАСЦВЕТКЕ САПОГ И ЛЕЙКУ.

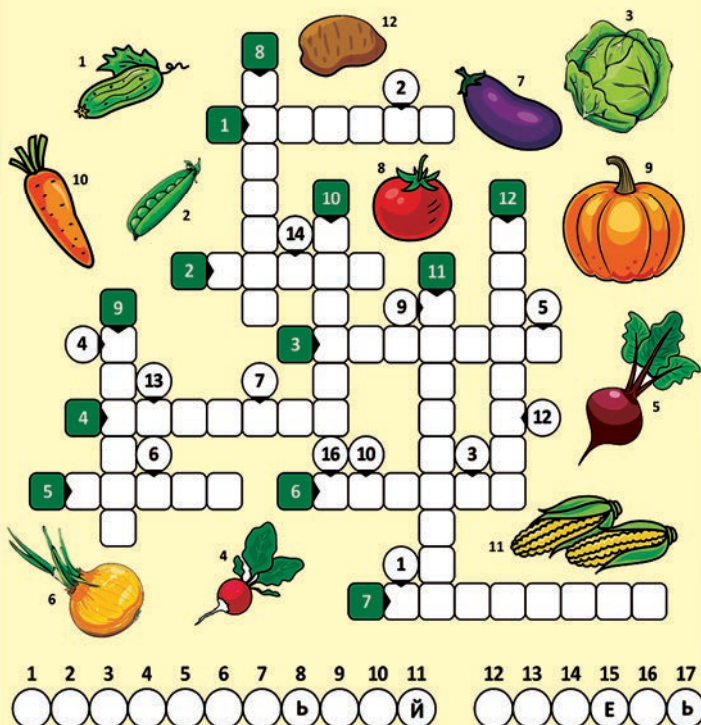

Найди лишнее в каждой строчке и обведи в кружок.

КРОСВОРД

Подивися на малюнки та впиши назви овочів у відповідні клітинки кросворда. Впиши букви та дізнайся назву зашифрованого овочу.

КАК БЫЛА СПАСЕНА ПАПИНА ОГРАДА

Артур Максвелл

Однажды, возвращаясь из школы, Филипп и Дженни увидели клубящийся в воздухе дым. Сначала дети подумали, что горит их дом. Но, подойдя поближе, они увидели, что дым тянется со стороны полоски земли, покрытой высокой травой и кустами.

– Бежим посмотрим, – предложил Филипп.
– Бежим, – согласилась Дженни, и они бросились в направлении пожара.

По дороге дети заметили, что усиливающийся ветер раздувает пламя и оно стремительно движется, уничтожая все на своем пути. Вдруг они увидели нечто такое, что наполнило страхом их сердечки.

– Смотри! – крикнул Филипп. – Папина ограда! Огонь движется прямо на нее!

– Она же сгорит! – воскликнула Дженни. – Бедный папочка! Ведь ему придется строить новую ограду. Можем мы сделать что-нибудь, чтобы спасти ее?

– Никто уже не сможет ее спасти, – ответил Филипп.

Дети беспомощно смотрели на огненную стену, стремительно надвигавшуюся на ограду.

– Иисус мог бы, – сказала Дженни.

– Да, – согласился Филипп. – Но захочет ли Он

беспокоиться из-за какой-то ограды?

– Давай попросим Его, – предложила Дженни.

– Хорошо, – согласился Филипп. – Но нам лучше поторопиться, иначе ограда сгорит.

Дети опустились на колени прямо в поле, на маленьком ранчо в Западной Австралии, и от всего сердца взмолились: «Иисус, пожалуйста, не дай огню уничтожить папину ограду. Мы не можем остановить огонь, а Ты можешь. Пожалуйста, останови его прямо сейчас. Аминь».

Они открыли глаза. Огонь продолжал двигаться по направлению к ограде. Над ней уже клубился дым, а взметавшиеся вверх языки пламени опаляли деревянные столбы. Но вдруг, совсем неожиданно, дым снова взмыл в небо. И в следующий момент он уже был отмечен назад, в противоположном направлении. Ветер переменился! Огненная лавина остановилась. Она подошла к ограде на расстояние всего в метр и отступила.

На всю жизнь Филипп и Дженни запомнили этот знаменательный день, когда Бог спас папину ограду прямо у них на глазах.

ЗМІЯ ФАРАОНА

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

звичайний пісок, етиловий спирт, подрібнений цукор, харчова сода і допомога батьків.

ДОСЛІД

Просочуємо пісок спиртом, формуємо з нього невеличку гірку й робимо вгорі заглибину. Після цього змішуємо маленьку ложку цукрової пудри і дрібку соди й засипаємо все до імпровізованого «кратера». Підпалюємо (у присутності батьків) «вулкан» – спирт у піску починає прогорати, й утворюються чорні кульки. Це продукт розкладу соди та карамелізованого цукру. Після того як увесь спирт вигорить, гірка з піском почорніє й утвориться «чорна змія фараона», що звиватиметься.

ФЕЄРВЕРК У БАНЦІ

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

банка, вода, олія і харчовий барвник.

ДОСЛІД

Наповни банку теплою водою приблизно на 2/3. У невелику миску налей 3-4 ложки олії і крапни туди харчовий барвник різного кольору (якщо барвник порошкоподібний, то зроби водний розчин). Змішай олію і барвник виделкою, щоб утворилися дрібніші різнокольорові краплі – вода з олією не змішається. Обережно вилий олію з фарбою у воду і стеж за тим, що відбувається. Харчовий барвник почне повільно розчинятися у воді, утворюючи кольорові струмені, а потім перемішуватися, створюючи нові кольори.

ПОЯСНЕННЯ:

Олія завжди плаватиме на поверхні, а от фарба тонути, адже вона важча за олію.

КУЛЬКА Й АПЕЛЬСИН

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

кілька повітряних кульок і цитрус.

ДОСЛІД

Надуй повітряну кульку, зав'яжи її і крапни на неї соком зі шкірки фрукта. Що відбулося? Чому кулька луснула?

ПОЯСНЕННЯ:

Секрет криється в особливій хімічній речовині – лимонені. Лимонен міститься в цитрусових, його часто використовують у косметичній промисловості. Під час контакту соку з гумою повітряної кульки відбувається реакція – лимонен розчиняє гуму і кулька лопає.

Веселий English

TASK 1

Напиши англійською мовою своє ім'я в рядку й ознайомся з таблицею. Що подарував тобі Бог? Вивчи нові слова.

GOD GAVE

EYES [айз] – очі ЩОБ TO SEE [сі:] – бачити

EARS [іа:з] – вуха ЩОБ TO HEAR [хіа:] – чути
TO LISTEN [лісн] – слухати

A NOSE [ноуз] – ніс ЩОБ TO SMELL [смел] – нюхати

A TONGUE [танг] – язик ЩОБ TO TASTE [тейст] – куштувати

HANDS [хендс] – руки ЩОБ TO TOUCH [тач] – сприймати на дотик

FINGERS [фінгерз] – пальці

THE 5 SENSES 5 ОРГАНІВ ЧУТТЯ

SENSE OF SIGHT.

Знайди всі необхідні слова у філворді. Перевір, наскільки пильні твої оченята!

- fingers
- ears
- eyes
- tongue
- nose
- hear
- see
- smell
- taste
- touch

SENSE OF SMELL.

Які види запахів ти знаєш? Прочитай подані нижче слова і з'єднай зображення з відповідними словами. Обведи в кружечок предмети, які можна понюхати, і підпиши, який запах їм властивий.

floral [флорал] – квітковий
stinky [стінкі] – неприємний
sweet [світ] – приємний, запашний
spicy [спайсі] – пряний

stinky

floral

spicy

sweet

TASK 2

TASK 4

SENSE OF TOUCH.

З'єднай предмети з відповідними словами.

SHARP

SOFT

ROUGH

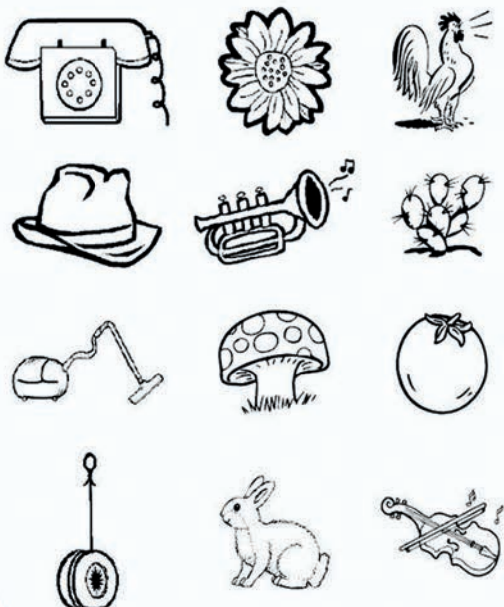
WARM

COLD

sharp [ша:n] – гострий
soft [софт] – м'який
rough [раф] – нерівний, шорсткий
warm [во:m] – теплий
cold [колд] – холодний

SENSE OF HEARING. Обведи в кружечок ті предмети, які впливають на твій слух.

TASK 3

SENSE OF TASTE. Пронумеруй малюнки.

- Salad
- Lemonade
- Almonds
- Cookies
- Popcorn
- Grapefruit
- Cheese
- Honey
- Cracker
- Orange
- Grapes
- Cake
- Pineapple
- Banana
- Chocolate

Доповни речення, використовуючи:
is/ are
sweet/ sour/ salty

Дай коротку відповідь на запитання:
Yes, it is/ No, it isn't/
Yes, they are/ No, they aren't

bitter [бітте:] – гіркий
sour [сабе:] – кислий
salty [солті] – солоний
sweet [світ] – солодкий

Pineapples are sour.
Cheese
Chocolate
Oranges
Almonds
Crackers
Popcorn
Cake
Grapefruits
Honey
Bananas
Lemonade

Is salad salty?
Is honey sweet?
Is cake sour?
Are grapes salty?
Are almonds sweet?
Are crackers salty?
Is the orange sour?
Is popcorn sweet?
Is lemonade sour?
Are cookies sweet?
Is the grapefruit salty?
Are bananas sour?

TASK 5

Розв'яжи кросворд.

ACROSS →

- How many eyes do people have?
- What do you use to touch things?
- Where is your tongue?
- I to music.

DOWN ↓

- What do you use to taste things?
- How many noses do people have?
- What do you use to smell things?
- I TV.
- What do you use to hear things?
- I a flower.
- How many fingers do people have?

БОГОМОЛ

Богомол – хищное и прожорливое насекомое. Расцветка у богомолов очень разная со всевозможными оттенками. Она может быть зеленой, коричневой или желтоватой, но это всего лишь маскировка. У богомолов есть крылья, но ими они практически не пользуются.

Малайзийский листовидный богомол

Что ест богомол?

Увидев добычу, богомол быстро переходит в наступление. Благодаря отличному зрению он не остается голодным, к тому же это единственное насекомое, голова которого поворачивается на 180 градусов. Основой рациона у этого хищника являются мухи и другие мелкие насекомые. Однако благодаря грозному оружию – передним ногам с шипами, острым, как бритва, мощным челюстям и агрессивному нраву богомол может напасть на лягушку, ящерицу и даже на мелкую змею! Несмотря на разницу в весовых категориях, он выходит победителем в этих жутких схватках. Доказательством хищности и алчности является то, что они нападают на ядовитых и токсичных насекомых. Например, им ничего не стоит сразиться с таким ядовитым пауком, как черная вдова. Богомолы могут съесть токсичную божью коровку или грозную осу.

Окрас коричневого богомола

Виды богомолов

Существует более 2 тысяч видов богомолов. Одним из самых интересных можно назвать орхидейного. Он живет и охотится в цветке орхидеи. Даже присмотревшись, трудно разобрать, где заканчивается цветок и начинается насекомое. Существуют и другие виды, маскирующиеся под опавшую листву, траву, ветки деревьев, – они все являются непревзойденными мастерами маскировки.

Опасны ли богомолы? Для человека богомолы не представляют опасности. Хотя, глядя на позу богомола, многие даже не догадываются, насколько это беспощадный хищник. Люди используют его в борьбе с вредными насекомыми и даже содержат в домах и в садах. А в Средней Азии богомолы держат для борьбы со скорпионами!

Орхидейный богомол

ЛАСТІВКА І БОГОМОЛ

(казахська притча)

Звила собі одного разу ластівка гніздо під кручею і зажила спокійно. Щоразу, коли матір відлітала за поживою, на її повернення з нетерпінням очікували пташенята з незміцнілими крильцями.

Якось до гнізда ластівки, заповзаючи дедалі вище, почала підбиратися ненажерлива змія, яка вирішила з'їсти пташенят. Побачивши це, ластівка з гучним голосінням почала літати між небом і землею. Попросила допомоги в зозулі, але та у відповідь мовила:

– Мені ніколи, я йду в гості до беркута!

Від неї ластівка кинулася до ворони.

– Не турбуй мене, я збираюся заміж, – відповіла ворона.

Не знаючи, що вдіяти, ластівка голосно заплакала й полетіла назад. Раптом бачить богомола. Почувши її жалісні крики, богомол запитав:

– Мила моя, ти чому так плачеш?

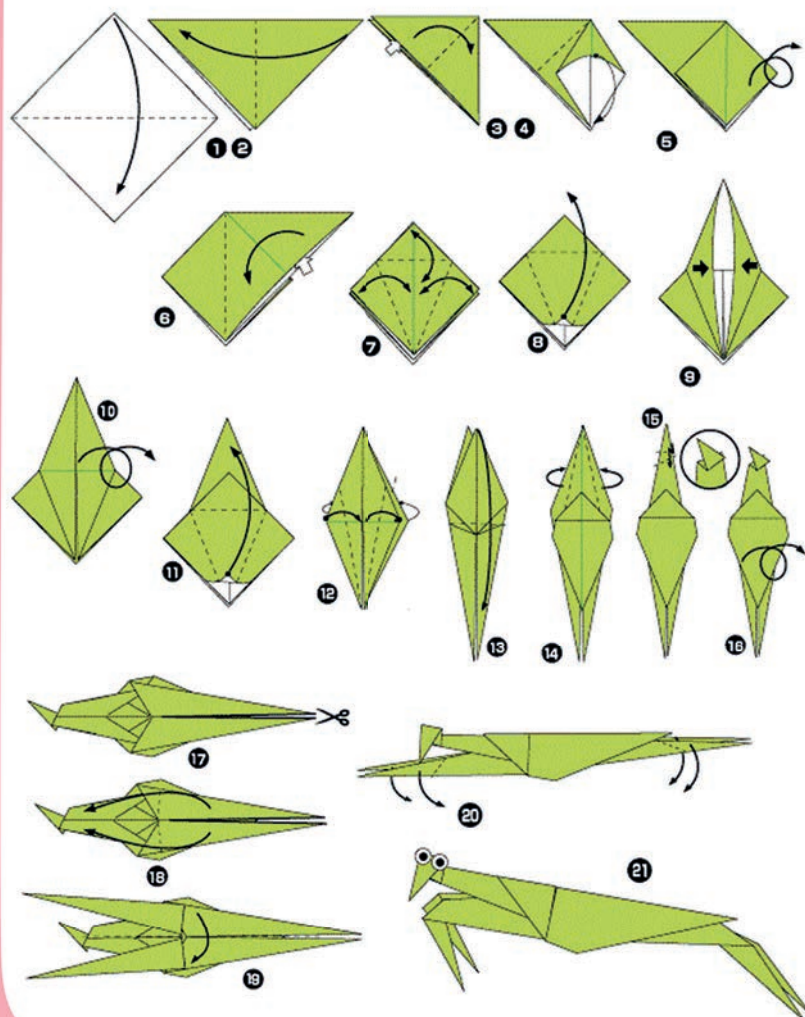
– Ненажерлива змія підбирається до мого гнізда, щоб знищити моїх діточок! Що мені робити? – у відчаї плакала ластівка.

– Не плач! Швидше донеси мене туди! – відповів богомол.

Ластівка підставила своє крило, і богомол заліз до неї на спину. За мить вони долетіли до ластів'ячого житла. Бачать: змія вже зовсім близько біля нього. Якби богомол із ластівкою ще трохи забарився, то вона б, з'ївши пташенят, уже спокійно відпочивала в м'якому гнізді. Богомол кинувся назустріч змій і пошкодив їй очі. Осліпнувши, змія зісковзнула і впала на землю обеззброєна.

Захоплена мужністю і сміливістю богомола, ластівка стала для нього вірним другом. Відтоді, хоч минуло багато років, вони живуть разом в одному гнізді.

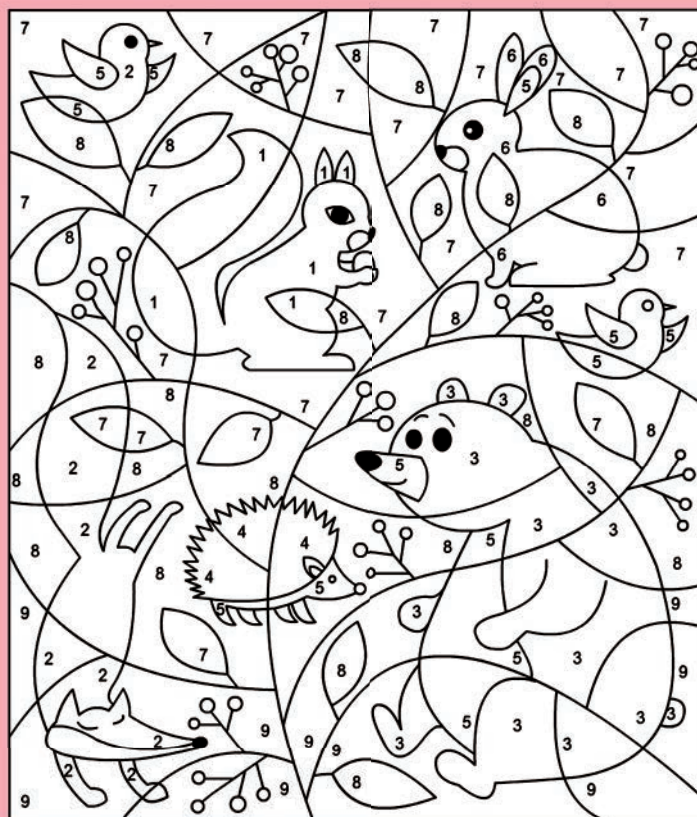
ОРИГАМИ «Богомол»

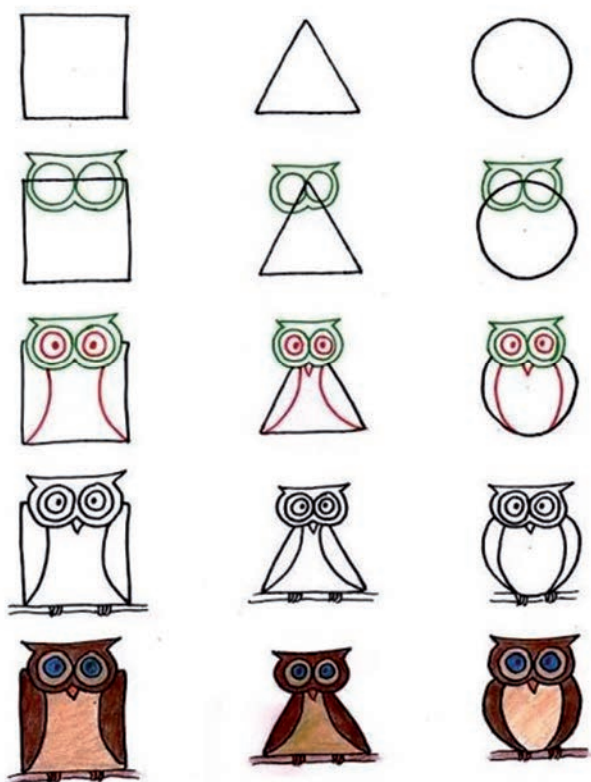
Ласточка полетела за кормом для маленьких птенцов. По какому воздушному пути ей нужно лететь, чтобы вернуться в гнездо?

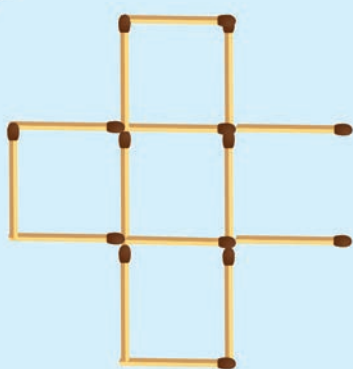
РОЗФАРБУЙ ЗА ЦИФРАМИ.

УЧИМСЯ РИСОВАТЬ СОВУ.

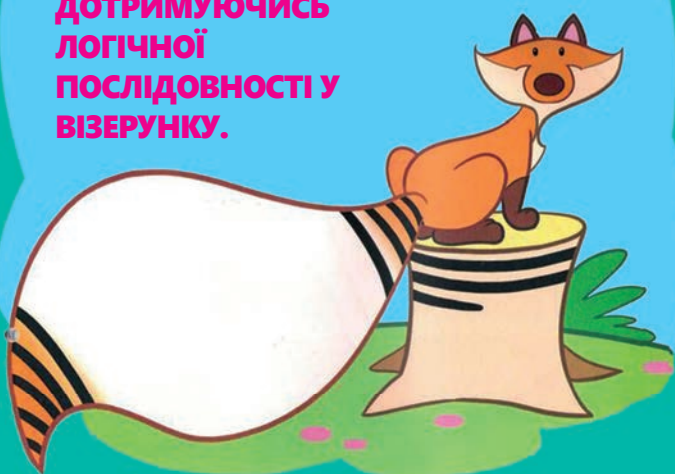
ЛОГИКА Переложи три спички так, чтобы получилось 3 квадрата.

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК, ДОТРИМУЮЧИСЬ ЛОГІЧНОЇ ПОСЛІДОВНОСТІ У ВІЗЕРУНКУ.

ПРИТВОРСТВО

Юля очень любила притворяться. Когда ей не хотелось что-либо делать, она сразу притворялась, будто у нее что-то произошло или что-то болит.

Однажды бабушка попросила Юлю помочь ей помыть посуду. В ответ она услышала: «Ой, бабушка, что-то у меня голова разболелась!» Бабушка с сочувствием посоветовала ей пойти полежать на кровати. Юля, охая и держась рукой за голову, пошла в свою комнату. Закрыв за собой дверь, она взяла свои игрушки и стала играть. Потом в ее комнату заглянул отец:

— Юля, почему кровать не застелена и игрушки разбросаны?!

— Ой, папочка! Я как раз собиралась это сделать, но у меня что-то закололо в боку! — согнувшись и держась обеими руками за живот, ответила Юля.

— У тебя болит животик, доченька? Ложись на кровать. Если боль не пройдет, то я вызову врача, — сказал папа и вышел из комнаты.

Как только за папой закрылась дверь, Юля подскочила с кровати и уютно устроилась в кресле перед телевизором. Немного позже в комнату вошла мама и попросила Юлю пойти в магазин. Сделав шаг к маме, девочка с оханьем присела на правую ногу:

— Ой, болит, болит!

— Что у тебя болит, Юлечка? — испугалась мама.

— Нога болит! Ой, не могу на нее даже встать! — продолжала стонать Юля.

— Так, доченька, тебе нельзя ходить. Ложись на кровать, а в магазин я сама пойду, — заботливо произнесла мама.

Когда она вышла из комнаты, Юля начала прыгать на кровати, радуясь тому, что ей сегодня удалось всех обхитрить. Она так увлеклась, что не заметила, как на пороге ее комнаты появился доктор в окружении папы, мамы и бабушки. Юля растерялась и застыла.

— Так это и есть ваша больная? — спросил доктор. —

Позвольте узнать, что у нее болит?

— Утром, когда я попросила Юлю помыть посуду, у нее очень сильно болела голова! — первой ответила бабушка.

— А мне, когда я попросил ее навести порядок в комнате, Юля сказала, что у нее болит животик, — возразил папа.

— А мне она сказала, что у нее болит нога. Да так сильно болит, что она не может пойти в магазин, — добавила мама.

— Ах, вот что! — выслушав всех, произнес доктор. — Мне кажется, что у вашей девочки совсем другая болезнь, которая называется «ПРИТВОРСТВО». Чтобы ее вылечить, нужно сделать большой укол, — строго ответил доктор, доставая огромный шприц из чемодана.

При словах об уколе Юля спрыгнула с кровати и умоляющим голосом произнесла: «Мамочка, папочка! Не делайте мне укол. Я больше никогда не буду притворяться и обманывать вас! Я буду делать все, о чем вы меня попросите».

— О, чудо! — воскликнул доктор. — Больная выздоровела на глазах. Я думаю, мы сможем обойтись и без укола.

— Вы уверены, доктор? — спросил Юлин папа. — Может, все же для профилактики вы сделаете один укольчик, а то вдруг болезнь вернется после того, как вы уйдете?

— Папочка, миленький, не надо никаких уколов. Я совсем здорова, и болезнь больше никогда не вернется, — заверила папу Юля и добавила: — Я прямо сейчас наведу порядок в своей комнате, помою всю посуду на кухне и пойду в магазин!

Этот случай навсегда отбил у Юли охоту притворяться и обманывать старших.

Евгения Сверлова и Лариса Кобзева

Малюк дикобраза

— У мене болить живіт, — простогнав чоловік. Він лежав на підлозі, скорчившись від болю.
— У мене теж, — сказала його дружина, — я відчуваю слабкість.

Ці люди були не єдиними, хто захворів. Кількість хворих у селищі, які заразилися кишковим захворюванням, зростала. Вони перепробували всі традиційні ліки, які тільки мали, але нічого не допомагало.

Саме в цей час чоловік, якого звали Бабу, знайшов осиротілого малюка дикобраза. Він вирішив узяти його до себе додому й подбати про тварину.

Минуло кілька днів, і Бабу помітив, що малюк має нездоровий вигляд. У нього були симптоми тієї ж самої хвороби, що й у жителів селища.

«Я б хотів тобі допомогти, — промовив Бабу, —

але жодні ліки не діють». Він виніс дикобраза на вулицю й відпустив його. Можливо, він зможе сам про себе подбати. Бабу почав уважно спостерігати, як дикобраз повертався до лісу. Він помітив, що замість звичної їжі дикобраз почав їсти коріння рослини Муленгелеле. Через деякий час стан його здоров'я поліпшився.

Бабу вирішив застосувати цей спосіб лікування. Він зібрав декілька таких коренів і дав їх хворим жителям селища. За день-два вони одужали, а ця рослина стала частиною їхньої аптечки.

Хіба не дивовижно, що Господь створив тварин такими, що вони самі можуть подбати про себе? Він дав їм особливі інстинкти, котрі допомагають їм у житті.

Хелен Робінсон

Уляна Єфіменко

Софія Щербатюк

Полліанна Колош

Костя Реверук

Зоряна Чайка

Єва Чорнокінь

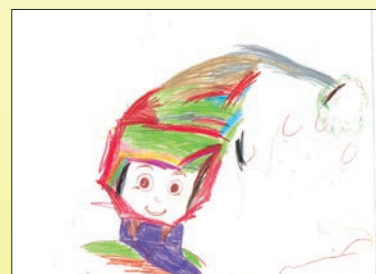
Люда Козачкова

Тихон Яценко

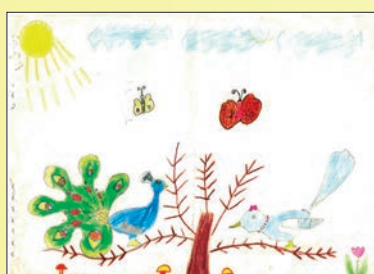
Рома Дусь

Марк Коваль

Ліда Кот

Каріна Лаврека-Кайкуліна

Елеонора Яценко

Артем Суханюк

Богдан Козачков

Аліса Долінська

НД 10:00

ПРОФІ TIME

з професором Філіпштейном

Норе.UA
телеканал Надія

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

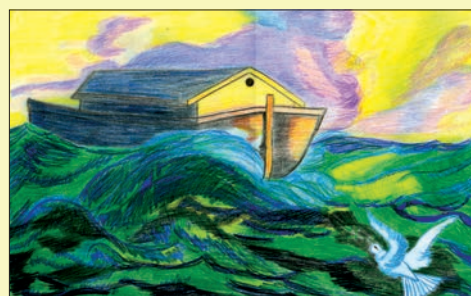
(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, **ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ** на зворотному боці кожного малюнка).

Віка Трощій

Єлізар Кузьменко

Гліб Тугаєнко

Ілля Слободський

Софія Лисак

Юля Трощій

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467–50–68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на роз-
виток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
р/р 26006149457
МФО 380805

Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою
право редагувати і скорочу-
вати тексти.

Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише
на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua